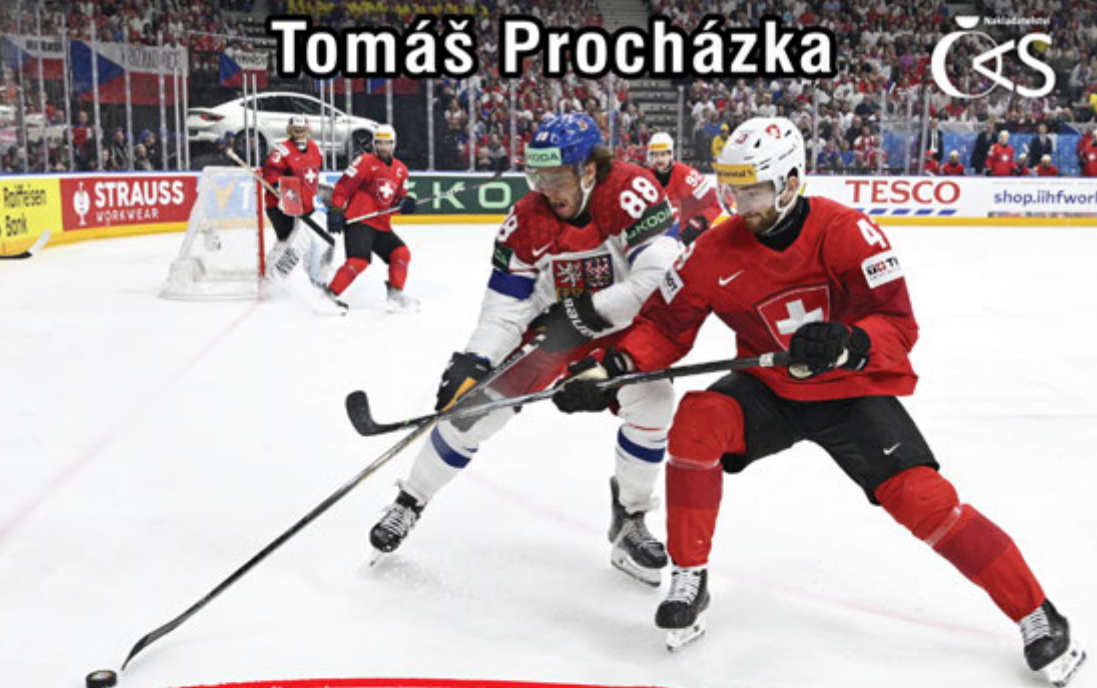

Tomáš Procházka

PRAGANO

Český triumf na hokejovém MS 2024

PRAGANO

**Český triumf
na hokejovém MS 2024**

Tomáš Procházka

PRAGANO

**Český triumf
na hokejovém MS 2024**

Tomáš Procházka

Copyright © Tomáš Procházka, 2024

Editor © Josef Pepson Snětivý, 2024

Photographs © ČTK / Deml Ondřej, Kamaryt Michal,
Šálek Václav, Šimánek Vít, Šulová Kateřina

Cover & Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Šulcová, 2024

© Nakladatelství ČAS, www.nakladatelstvicas.cz, 2024

ISBN 978-80-7475-487-6 (ePUB)

ISBN 978-80-7475-488-3 (Mobi)

ISBN 978-80-7475-489-0 (pdf)

Budu Vám vyprávět zajímavý a dramatický příběh, plný dech beroucího napětí, hrdinských činů a velké touhy.

Je to příběh jedné dlouhé a často velmi krkolomné cesty, která vede přes zemi tisíce zrádných jezer, království tří modrých lvů a devíti červených srdíček, zemi jako břitva ostrých javorových listů, království zlatých leopardů, červeného lva a zlaté harfy, přes pásmo strmých mořských fjordů a zemi vlajky hvězd a pruhů až po království tří korunek a krajinu hrdého helvetského kříže.

Bok po boku těmito zeměmi putují stříbrnočervená orlice a stříbrný lev – oba ve zlaté zbroji.

Společně vybojují mnoho těžkých bitev a překonají celou řadu překážek, aby nakonec dosáhli cíle – vysněného a zaslouženého zlatého poháru, kterým potěší zdaleka nejen sebe.

Zní to možná trochu jako pohádka, ale kdepak – to všechno se skutečně stalo. A tato knížka nechť je toho živoucím důkazem!

Jestliže chceme vyprávět tento příběh skutečně z gruntu a se všemi souvislostmi, navrhuji se pro začátek přesunout o plných pět let nazpět – konkrétně k mistrovství světa v Bratislavě a Košicích 2019, kde trenér Miloš Říha dovedl český národní tým ke konečnému čtvrtému místu.

A jen o nepatrný kousek nám tehdy unikla bronzová medaile po bitvě s Rusy, jež skončila až neúspěšnými samostatnými nájezdy. Dvakrát škoda, neboť to bylo předposlední utkání naší reprezentace na MS s Ruskem.

Co bylo ale důležitější a proč se o tom především zmiňuji: z mého pohledu šlo totiž bohužel o poslední světový šampionát do roku 2024, kdy český národní tým předváděl atraktivní útočný hokej, který diváky bavil.

O další šampionát Miloše Říhu stejně jako všechny ostatní obrala pandemie covidu-19, nepochopitelně mu nebyla Českým svazem ledního hokeje (ČSLH) v tomto kontextu prodloužena smlouva... a krátce poté náš hokej o tohoto výborného, úspěšného a řekl bych nedoceněného trenéra, který svým stylem koučování a osobitým emotivním projevem připomínal legendárního Ivana Hlinku, nečekaně přišel.

Můžeme jen zpětně litovat, že se na reprezentační lavičku nedostal už o pár let dříve, jestliže víme, že v letech 2016, 2017 a 2018 jsme se jen marně pokoušeli probít přes hradbu zvanou čtvrtfinále.

Na místo Miloše Říhy nastoupil v roce 2020 do funkce trenéra seniorské reprezentace ambiciózní liberecký trenér Filip Pešán, jenž v lotyšské Rize 2021 dovedl český tým ke konečnému sedmému místu, to jest k dalšímu prohranému čtvrtfinále. Byl to šampionát, kterým jsme se snad až na vítězný zápas se Švédy vysloveně protrápili, a stalo se tak kvůli koronavirové pandemii před stále ještě prázdnými tribunami.

Po tomto i dalších nevalných výsledcích české reprezentace Filip Pešán ve funkci hlavního trenéra nepokračoval, přesněji řečeno: „byl odejit“.

ČSLH počal intenzivně hledat kouče, který by dokázal pozvednout náš tým znovu tam, kde jsme ho byli do roku 2012 zvyklí pravidelně vídat: na medailové pozice. Padala různá jména, to konečné bylo ovšem pro mnoho fanoušků dosti překvapivé. Poprvé v dějinách našeho hokeje se totiž trenérem národního týmu stal cizinec – zkušený Fin Kari Jalonen.

Výsledkem jeho práce byla nejprve adorovaná bronzová medaile z mistrovství světa 2022 (první po neuvěřitelných deseti letech).

V roce 2023 se však nedokázal se svým týmem odrazit ode dna a konečné osmé místo znamenalo zároveň nejhorší umístění českého národního týmu v jeho dosavadní samostatné historii (od roku 1993). I když je třeba objektivně přiznat, že k dispozici měl jeden z nejslabších, ne-li vůbec nejslabší reprezentační výběr posledních deseti let. A to především vinou zranění klíčových hráčů a celé řady omluvenek.

V každém případě se svým specifickým rukopisem výrazně podepsal pod výkony a herní styl české reprezentace v letech 2022-2023. Vcelku úspěšně se mu do něj podařilo implantovat typické finské prvky: odolnost v osobních soubojích, rychlý přístup k hráčům soupeře (v tom jsme někdy bohužel zaostávali), tvrdou defenzivu podle předem přísně stanoveného taktického plánu „made by Jalonen“ – a pokud se zadařilo, i úspěšné brejky a špetku přemýšlivého hokeje.

Eufemisticky řečeno: Jalonenova hra nebyla právě líbivá a ČSLH v čele s novým předsedou Aloisem Hadamczikem, jenž rozhodně nebyl Jalonenovým příznivcem, se nakonec po MS rozhodl – navíc v kontextu blížícího se mistrovství světa v domácím prostředí – učinit zásadní změny na postech trenérského štábu.

Jeho šéfem se dle očekávání stal zkušený kouč Radim Rulík. Někdejší extraligový trenér, který působil i v KHL a v roce 2005 asistoval Vladimíru Růžičkovi při zlatém triumfu na seniorském MS ve Vídni, slavil aktuálně úspěchy s mladými nadějemi českého hokeje.

Na odloženém šampionátu v roce 2022 dovedl Rulík českou reprezentaci do 20 let ke čtvrtému místu a na následujícím mistrovství už postoupila dvacítká pod jeho vedením až do finále a získala stříbro, první medaili ve své kategorii od roku 2005!

Právě reprezentační zkušenosti sehrály důležitou roli, když výkonný výbor ČSLH hlasoval o nástupci Kariho Jalonena, a rozhodl se pro Rulíka, jenž převzal reprezentaci 29. června 2023. A to s nelehkým úkolem – uspět na nadcházejícím mistrovství světa, konaném v domácím prostředí.

K dosažení tohoto cíle si vybral jako asistenty Jana Kalouse a dále zkušené hokejové matadory a reprezentační hvězdy let minulých. V této nové roli se představil Tomáš Plekanec, obránce dostal na starosti Marek Židlický a trenérem brankářů se stal Ondřej Pavelec. Vele důležitou úlohu generálního manažera české reprezentace zaujal po roční odmlce (kdy ho nahradil Martin Havlát) znovu Petr Nedvěd. Ten zajišťoval především komunikaci s hráči z NHL, na které se fanoušci, ale i trenéři, spoléhali nejvíc. Jeho kontakty a intenzivní jednání hodně napomohly tomu, aby se na světovém šampionátu v Praze představili všichni dostupní čeští borci z NHL v čele s Davidem Pastrňákem a Pavlem Zachou. Ten přitom v předchozích šesti případech pozvánku národního týmu odmítl. Myslím, že v této statistice by byl rekordmanem, ovšem v konečném důsledku byl rozhodně přínosem a doufejme, že jeho vztah k reprezentaci se tím konečně proměnil. Doplňme, že Martin Havlát zůstal jako Nedvědův asistent a trenérský tým doplnil ještě videotrenér Jakub Zelenka.

NEJISTÁ SEZÓNA

Nedá se říct, že by se partě okolo Radima Rulíka sezóna 2023/2024 (až do začátku samotného MS) bůhvíjak vydařila. Byl to spíše šedý průměr a tradiční testování hráčů.

Od začátku dubna se hokejisté začali připravovat na domácí hokejový svátek – 87. světový šampionát v Praze a Ostravě.

Po vydařených přátelských zápasech s relativně slabšími soupeři Slovenskem, Německem a Rakouskem přišlo velké vystřízlivění. Tak, jak jsme sezónu v Euro Hockey Tour na podzim brilantně začali (vítězstvím a třemi vyhranými zápasy na finské Karjale), na Českých hokejových hrách v Brně to byl pravý opak. Pět utkání tohoto turnaje se odehrálo v tamější Winning Group Areně v Brně, zápas mezi Švédskem a Švýcarskem pak v hale Stimo Arena v Klotenu.

Prohry 1:4 s Finskem, 0:2 se Švédskem a 1:2 se Švýcarskem nás s hrozivým skóre 2:8 zařadily na beznadějně poslední pozici. Generálka na šampionát se nám vůbec nepovedla. Do začátku MS v Praze a Ostravě zbývalo pouhých 5 dnů!

Trenéři po posledním zápase se Švýcarskem učinili několik dalších těžkých rozhodnutí a dle plánu opět zúžili sestavu.

Nebylo mnoho těch, kteří si zachovali místo v národním týmu od počátku přípravy, která odstartovala 2. dubna v Říčanech. Protočily se v ní desítky hráčů (více než 50 – patrně nejvíc v historii).

V nominaci nebyla nouze o překvapení. Snad jedinou jistotou byla trojice brankářů z NHL Lukáš Dostál, Petr Mrázek a Ka-

rel Vejmelka. Nevzpomínám si na šampionát, kde bychom měli brankoviště takto luxusně pojištěno na všechny tři strany.

Česká defenziva se po Betano Hockey Games rozloučila s Janem Košťálkem, Dominikem Mašínem, Jiřím Ticháčkem (nejproduktivnější obránce české Extraligy si podle mnohých expertů zasloužil na MS hrát) a Liborem Zábranským.

Na soupisce se udržely zámořské posily Radko Gudas a Jan Rutta, dále Spartané Michal Kempný s Jakubem Krejčíkem, pardubický Libor Hájek, třinecký Tomáš Kundrátek a Jan Ščotka z Komety Brno. Největším nominačním překvapením byla přítomnost jedenadvacetiletého Davida Špačka. Syn slavného otce měl původně v reprezentačním kempu jen sbírat zkušenosti, ale kvalitní a vzestupné výkony ho katapultovaly až na šampionát.

Mnohem diskutovanější byly škrty v ofenzivě. Navzdory české bolesti v zakončení se na mistrovství světa nepodíval jeden z nejlepších hráčů Extraligy Filip Chlapík. Stejně tak byl vyškrtnut střelec Jakub Vrána, nejproduktivnější Čech švýcarské ligy Michael Špaček (50 bodů ve 48 zápasech)... a překvapivě rovněž forvardi z NHL Tomáš Nosek a Radim Zohorna. Připomeňme, že už dříve se národní tým rozloučil s Filipem Zadinou ze San Jose, takže ani hráči ze zámoří neměli svá místa jistá. Radim Rulík prohlásil, že jediným hráčem, kterého by nominoval okamžitě a bez testování, je David Pastrňák. Tehdy ještě netušil, že tuto příležitost skutečně dostane.

Naopak v týmu zůstali tradiční bojovníci z mnoha uplynulých reprezentačních akcí. Důvěru trenérů dostali Ondřej Beránek, Radan Lenc, Pavel Kousal či Michal Kovařík, kanonýr švédské ligy David Tomášek, Matěj Stránský z Davosu či Roman Červen-

ka, který se asi jako jediný z útočníků na Betano Hockey Games vymykal z jinak podprůměrných výkonů. Jenže si bohužel, podobně jako na MS 2023, neměl s kým nahrát. A řeknu Vám: tahle reminiscence mě strašila celý týden před zahájením šampionátu.

Na soupisku MS 2024 postupně přibyli Lukáš Sedlák, Daniel Voženílek, Ondřej Kaše, Jakub Flek a Jáchym Kondelík.

Pět dnů před začátkem se tedy z pozvaných forvardů z NHL v týmu udrželi pouze Ondřej Palát s Dominikem Kubalíkem. Nově k nim přibyl David Kämpf, jehož Toronto Maple Leafs vypadlo v prvním kole play-off. Jeho příjezd do Prahy a zapsání na soupisku znamenalo konec pro útočníka Pavla Kousala tři dny před zahájením vysněné akce. I takto krutý dokáže být hokej.

Reprezentační trenérský tým kolem Radima Rulíka připravil o radost z účasti na domácím šampionátu také Michala Kovaříka a Radana Lence, kteří už byli sice součástí mužstva, trénovali s ním, ale jinak posedávali na tribuně. Boje o Stanley Cup totiž nabízely trenérům různé kombinace dalších případných posil, pro které si kouč rezervoval volná místa.

Tomáš Hertl ze San Jose, s nímž bylo původně počítáno jako s hlavní jistou hvězdou domácího turnaje, nakonec nikoliv vlastní vinou nepřišel. Na poslední chvíli ho klub vytrejdoval do ambiciózního výběru Vegas, kde ovšem nejdříve podstoupil dlouho odkládanou operaci ramene. Zapojil se sice poté do play-off, ale přestože v něm Vegas padlo, klub odmítl ne zcela zdravého Hertla na MS jako svou drahou investici uvolnit.

Kdo tedy zbýval? Čtyři skvělí hráči, jejichž týmy pomýšlely ovšem velmi vysoko a chtěly ve vyřazovací části dokráčet co nejdál: Filip Hronek z Vancouveru, Martin Nečas z Caroliny a hvězdná dvojice David Pastrňák a Pavel Zacha z Bostonu. Tento tým byl

ovšem vzhledem k výborné základní části NHL pasován na jednoho z nejžhavějších adeptů na Stanleyův pohár.

Duálně tedy sledovali čeští fanoušci přípravu a poté zápasy národního výběru doma v Praze a zároveň vývoj za mořem. A chvílemi to opravdu vypadalo, jako kdyby se zámořské týmy dohodly, že sehrají v sérii na čtyři vítězné zápasy co nejdříve utkání, jen aby nemusely odblokovat hráče pro MS.

Řízením hokejového osudu, či chcete-li štěstí, bez něhož – jak říkal Dominik Hašek – by nebylo ani slavné Nagano, se tato válka nervů nakonec bohatě vyplatila. A stálo za to čekat celou první polovinu šampionátu na výsledky druhého kola play-off NHL.

K reprezentačnímu týmu se až ve druhém týdnu mistrovství připojil Martin Nečas, který splnil svůj slib, že v případě vypadnutí Caroliny okamžitě přiletí do Prahy. A jako poslední se objevily obě hvězdy Bostonu David Pastrňák a Pavel Zacha. Pouze Filip Hronek ještě pokračoval v bojích o Stanley Cup. Každopádně nebyl zdravotně zcela v pořádku, tudíž se dá předpokládat, že by ho Vancouver do Prahy nepustil. Stejně jako Tomáš Hertl ve Vegas uzavřel Hronek s kanadským klubem svou životní smlouvu. Oběma to mohlo být kompenzací za neúčast v Praze.

Po pravdě řečeno, lépe jsem si konečnou nominaci za daných okolností a při sledování a vzestupu formy jednotlivých hráčů ani představit nedokázal.

Každopádně je zde potřeba zmínit všechny borce, kteří se do přípravy českého národního týmu ochotně zapojili, ať už v jakékoliv její fázi a v jakékoliv roli. I oni si tak trochu sáhli na zlatý pohár mistrů světa.

V následující tabulce si prohlédněte vývoj české nominace. Přehledně uvidíte, kdo se zúčastnil které fáze přípravy, kdo byl kdy povolán – a kdo byl kdy naopak vyřazen z kádru pro nejdůležitější turnaj roku.

Jednotlivé části dlouhé přípravy českého národního týmu jsou rozděleny takto:

1. **PKŘ**– přípravný kemp Říčany
2. **PKK**– přípravný kemp Karlovy Vary
3. **EC1** – dvojzápas proti Německu
4. **EC2** – dvojzápas proti Rakousku
5. **EC3** – dvojzápas proti Slovensku
6. **EHT** – České hokejové hry
7. **MS** – nominace pro MS

HRÁČ (POZICE)	PKŘ	PKK	EC1	EC2	EC3	EHT	MS
L. Dostál (G)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
D. Frodl (G)	☒	☒	☒	☒	☒	☐	☐
L. Klimeš (G)	☒	☒	☒	☒	☒	☐	☐
D. Král (G)	☒	☐	☐	☐	☐	☐	☐
J. Málek (G)	☐	☒	☒	☒	☒	☐	☐
P. Mrázek (G)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
K. Vejmelka (G)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
J. Galvas (D)	☐	☒	☒	☒	☒	☐	☐
D. Gazda (D)	☐	☒	☒	☒	☐	☐	☐
R. Gudas (D)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
L. Hájek (D)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
M. Kempný (D)	☐	☐	☐	☐	☒	☒	☒
J. Košťálek (D)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☐

HRÁČ (POZICE)	PKŘ	PKK	EC1	EC2	EC3	EHT	MS
J. Krejčík (D)	☐	☐	☐	☐	☒	☒	☒
T. Kundrátek (D)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
D. Mašín (D)	☐	☒	☒	☒	☒	☒	☐
F. Pyrochta (D)	☒	☒	☒	☒	☒	☐	☐
J. Rutta (D)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
J. Sirota (D)	☒	☒	☒	☒	☐	☐	☐
J. Ščotka (D)	☐	☒	☒	☒	☒	☒	☒
D. Špaček (D)	☐	☐	☐	☐	☒	☒	☒
A. Šustr (D)	☒	☒	☒	☒	☒	☐	☐
J. Ticháček (D)	☐	☐	☐	☐	☒	☒	☐
L. Zábranský (D)	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☐
P. Zámorský (D)	☒	☒	☒	☒	☐	☐	☐
J. Bambula (F)	☒	☐	☐	☐	☐	☐	☐
O. Beránek (F)	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒
J. Černoch (F)	☒	☒	☒	☒	☐	☐	☐
R. Červenka (F)	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒
J. Flek (F)	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒
T. Filippi (F)	☐	☒	☒	☒	☒	☐	☐
F. Chlapík (F)	☐	☐	☐	☐	☒	☒	☐
M. Kantner (F)	☐	☐	☐	☐	☒	☐	☐
D. Kämpf (F)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☒
O. Kaše (F)	☐	☐	☐	☐	☒	☒	☒
P. Kodýtek (F)	☐	☒	☒	☒	☒	☒	☐
J. Kondelík (F)	☐	☒	☒	☒	☒	☒	☒
P. Kousal (F)	☐	☐	☐	☐	☒	☒	☒
M. Kovařík (F)	☐	☒	☒	☒	☒	☒	☒
O. Kovařík (F)	☐	☒	☒	☒	☒	☒	☐

D. Kubalík (F)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
A. Kubík (F)	☐	☒	☒	☒	☐	☐	☐
R. Lenc (F)	☐	☒	☒	☒	☒	☒	☒
T. Nosek (F)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☐
O. Palát (F)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
J. Rychlovský (F)	☒	☒	☒	☒	☒	☐	☐
L. Sedlák (F)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
M. Stránský (F)	☐	☒	☒	☒	☒	☒	☒
M. Špaček (F)	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☐
D. Tomášek (F)	☐	☒	☒	☒	☒	☒	☒
D. Voženílek (F)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☒
J. Vrána (F)	☐	☐	☐	☐	☒	☒	☐
F. Zadina (F)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☐
R. Zohorna (F)	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☐

Zdroj: hokejzpravy.cz

PÁR NIKOLI NEPODSTATNÝCH STŘÍPKŮ

Sázky (nejen) na naše

Sázkové kanceláře zažívaly během domácího MS konjunkturu, i když se tentokrát ve většině svých predikcí, z nichž vytvářely kurzy, příliš neosvědčily.

Hlavním adeptem na vítězství byl před začátkem turnaje podle bookmakerů tým USA, další favorizovali Švédsko a Kanadu a Češi se společně s finským výběrem pohybovali na 4.-5. místě s kurzy vyššími než sedm. Švýcarské mužstvo stálo se svými šancemi ještě níže.

Bylo zajímavé sledovat, jak se kurzy a favorité přeskupovali a každý den vše vypadalo jinak. Češi si jako patrioti vsadili nejvíce na domácí národní tým, ale sázkové kanceláře se o něj jako o adepta na zlato začaly opravdu vážně zajímat teprve poté, co na ruzyňské letiště dosedlo letadlo s Davidem Pastrňákem a Pavlem Zachou. A jak se ukázalo, přilet těchto dvou hráčů a krátce předtím i Martina Nečase byl skutečně zlomovým momentem šampionátu.

Největší osobnost mistrovství, pátý nejproduktivnější hráč základní části NHL David Pastrňák, byl tady – a šlo o českou hvězdu, jež ozářila i mnoho příležitostných fanoušků, kteří šampionát do té doby příliš nesledovali. Ale pak ochotně prosázeli další miliony a vydatně zvýšili počet těch, kteří shlédli poslední čtyři zápasy českého týmu, v nichž se Pastrňák, Zacha a Nečas objevili.

Pavel Zacha jako nesmírně potřebný a spolehlivý „dělník ledu“ a defenzivní štít, a dva rozdíloví hráči Nečas s Pastrňákem: všichni tři se také gólově prosadili v klíčových momentech čtvrtfinále s USA, semifinále se Švédskem a finále se Švýcarskem.

Pořadatelé za dvě, publikum na jedničku

Často se stává, že když něco pečlivě a dlouho dopředu plánujeme, věnujeme tomu veškerou energii i prostředky, zůstáváme pak zklamáni z výsledku. Daleko úspěšnější bývají spontánní akce, které se přihodí a zrodí téměř z ničeho, z jednoho okamžiku či podnětu.

Přeloženo do jazyka hokejových mistrovství světa: například mnohokrát vzpomínaný český triumf v roce 2010 byl zčásti spíše dílem milosrdné náhody a velkého kusu štěstí.

Ovšem tentokrát se Česku podařilo v podstatě vše – pořadatelství MS i výsledek. Snaha organizátorů ani práce dobrovolníků nepřišly vniveč.

Padl i absolutní divácký rekord v historii světových šampionátů, který dosud držel světový šampionát v Praze 2015. Fanoušci byli jedním slovem fantastičtí, zaujali roli sedmého českého hráče. Na rozdíl od jiných zemí byly však z velké části obsazeny i zápasy, které bychom mohli označit jako neatraktivní. Přesto je sledovalo sedm či osm tisíc diváků, zejména Čechů. Každý chtěl zkrátka zažít atmosféru přímo v pražské či ostravské aréně.

Jedinou vadou na kráse byla vysoká teplota v ostravské hale. Hráči na to také trvale upozorňovali, čemuž se nelze vůbec divit. Každý, kdo hokej hrál, ví, že odmyslíme-li zvýšené pocení a problémy s dýcháním, horko logicky ovlivňuje i kvalitu ledu.

Zajímavé bylo, že venku nevládla žádná třicetistupňová vedra, ale přesto se tento problém do konce ostravské mise nepodařilo vyřešit. Nelichotivě se o tom vyjadřovali zejména hegemoni skupiny B Švédové, kteří otevřeně přiznávali, jak moc se těší na play-off a přesun do pražské 02 areny. Používali i ostřejší výrazy a globálně vzato šlo o menší ostudu, kterou možná šlo odvrátit, nicméně to už je otázka pro odborníky. Jisté je, že to trochu pokazilo dojem z jinak perfektně vycizelovaného mistrovství světa.

„Bez Ruska to není ono...”

Jak jsem už zmínil, semifinále MS 2019 bylo předposledním zápasem české a ruské reprezentace na mistrovství světa. O rok později byl světový šampionát odložen kvůli pandemii covidu-19 a na MS 2021 Rusové nastoupili, ovšem kvůli dopingovému trestu už nesměli startovat pod ruskou vlajkou ani jim nesměla být zahrána hymna po vítězném zápase. Poslední zápas s tímto týmem jsme prohráli 3:4 nešťastným gólem v samotném závěru.

V únoru 2022 pak Putinova vojska s podporou sousedního Běloruska vtrhla na Ukrajinu, aby zabíjela a dobyla území, která údajně Rusku patří.

Byl to bezprecedentní akt agrese s pošlapáním všech myslitelných právních, geopolitických a morálních hodnot. Mezinárodní hokejová federace (IIHF) po týdnech váhání a na základě tlaku sponzorů vyřadila Rusko a Bělorusko z nadcházejícího MS 2022.

Nesdílím naivní představu těch, kteří se domnívají, že lze oddělit sport a politiku; obzvláště ne v takové zemi, jakou je nyní Rusko. Pokud by vyhrál šampionát ruský tým, byť by hrál bez národních barev i veškerých státních symbolů včetně hymny,

dokážu si živě představit, jak by tamní mediální mašinérie tento sportovní výsledek okamžitě propojila s pompézní oslavou politicky jednotného a nezlomného Ruska.

Nové „národní hrdiny“ by přímo v Kremlu dekoroval Vladimír Putin a za zvuků hymny by s využitím dramatického efektu proklamoval, že jedině Rusko je zemí těch nejlepších sportovců na světě. Úspěchu by totálně zneužil k posílení své pozice. Pregnantně to ostatně vyjádřil i běloruský diktátor Alexandr Lukašenko: „Každé naše vítězství bude i politickou fackou do tváře západním odpůrcům naší země!“

Z toho jasně vyplývá, že ani jedna z těchto dvou zemí není ochotná si připustit jakoukoliv chybu. Ty hledá bezvýhradně u druhých.

A přesně tohle musí pocítit každý Rus: ten, který nehodlá jít bojovat do války, chce volně cestovat a také coby hrdý patriot vidět, jak sportovní národní výběry dobývají Rusku slávu a zasloužené vavříny. Měl by si uvědomit, že nese třeba byť jen nepatrný díl zodpovědnosti za nesmyslné vraždění na Ukrajině.

Zatím Rusové nepochopili, že za současný stav nesou vinu oni – a sami z toho také mají největší škodu. Protože když nemáte kvalitní soupeře, nemůžete hokejově růst.

Rusko nepochybně na MS hokejově schází, ale plakat kvůli tomu nemusíme. To ponechme druhé straně.

CESTA ČESKÉHO TÝMU KE ZLATU

Skupina, zápas první: Česko – Finsko

Finská hradba nakonec zdolána

Začátek šampionátu je vždy hodně důležitý, obzvláště když hraje se silným soupeřem. Tentokrát to bylo Finsko.

Už před úvodním byly se dalo odhadnout, že utkání nabídne oboustranně urputnou partii. Finové tradičně sázejí na defenzivně laděný hokej, kterému se nikoliv náhodou přezdívá „antihokej“. Ale přestože je místy nekoukatelný, je efektivní, a vzhledem k několika velkým úspěchům tak nemají důvod od něj ustupovat.

Také Radim Rulík hlásil, že hlavní zbraní jeho svěřenců bude obětavost a zarputilost. S předvedeným výkonem mohl být spokojený. Národní tým měl více ze hry, opíral se o skvělý pohyb a důraz v osobních soubojích.

Trápil se pouze v koncovce, která haprovala už při generálce v Brně. A když už si tribuny zajásaly po Palátově úspěšné dorážce „Gól!“, euforii za několik okamžiků utnula úspěšná trenérská výzva soupeře.

To byl moment, kdy se nám poprvé na šampionátu ukázali rozhodčí a jejich nečitelný metr. Tato branka měla platit. I když se možná pravidla změnila, takhle daleko to přece jen dojít nemělo.

Nepřehledné situace před brankou dříve posuzovalo pouze lidské oko. Na místo původních dvou se časem počet rozhodčích

zdvojnásobil. Pak přibýlo ještě video, a teď už je toho vážně příliš. Je nepochybně správné a přínosné zjistit, jestli kotouč přešel či nepřešel brankovou čáru. Jsou zde ovšem neblahé tanečky okolo pipání videozáznamů stran údajného bránění brankáři v chytání (což byl případ utkání s Finskem) nebo kupříkladu zkoumání ofsajdu, kdy se mužstvo usadí v útočném pásmu, dvě minuty tam drtí soupeře, dá gól – a pak se začne zkoumat, jestli před těmi dvěma minutami přešlo správně útočnou čáru. A i když rozhodčí nic nesignalizovali, může být gól dodatečně zrušen, tedy neuznán. Mimochodem, snad ještě hůře dopadl fotbal, kde systém VAR zkoumá a mění každou prkotinu. Fanoušci už si pomalu zvykají na to, že oslavovat gól se nevyplácí, protože technika ho v polovině případů beztak vetuje.

Ale vraťme se k utkání s Finskem.

Atmosféra byla ohlušující. Už několik desítek minut před úvodním vhazováním se kolem O2 areny srocovaly početné davy s dresy, šálami a spoustou dalších doplňků. Skvělou náladu si přenesly i později na tribuny.

Během zahajovacího ceremoniálu zamával divákům Jaromír Jágr. Na kostce proběhl krátký vzkaz od prezidenta ČR Petra Pavla, jenž zasedl i jako divák v čestné lóži – a bylo sympatické vidět, že zápas opravdu prožívá.

Češi ještě po dopoledním tréninku nevěděli, jestli vyrazí do akce v kompletním složení. Kubalík během náročného pátku stihl jako novopečený otec cestu do porodnice a zpátky, narození dcery Miy a nakonec také večerní duel.

Až se zveřejněním sestav došlo k rozuzlení hádanky ohledně obsazení brankoviště. Trenéři nakonec vsadili na Lukáše Dostála,

který si konfrontaci s nepříjemným soupeřem vyzkoušel už minulý čtvrtek (1:4) na Českých hokejových hrách.

A nešlo zrovna o příjemnou zkušenost. Talentovaný mladík čelil v Brně jen šestnácti střeleckým pokusům, ovšem i tak třikrát lovil puk ze sítě, byť jeho vina na gólech byla pramalá. Tentokrát však podal zcela bezchybný výkon, dohromady musel zasahovat jedenadvacetkrát.

Během úvodní dvacetiminutovky si přitom vystačil s jediným zákrokem. Proti Lehtonenově skrytému nahození reflexivně vystrčil levé rameno a vyrázil kotouč do rohu kluziště. Jinak spíše jen sledoval dění před sebou na druhé straně hřiště. I to je jasné svědectví o obrazu hry.

Finové se od úvodních minut prezentovali stejným stylem, který mají pod taktovkou kouče Jukky Jalónena velmi pečlivě secvičený. Kompletní pětice couvala už od útočné modré čáry a našim výrazně komplikovala přechod středního pásma, který úspěšně zahušťovala.

Češi měli od začátku herní převahu. Jako první výrazněji zahrozil ve dvanácté minutě Kundrátek, jenž se protáhl kolem mantinelu, obkroužil branku a zamířil těsně vedle vzdálenější tyče.

Nedlouho poté neuspěl po zdařilé individuální akci ani Stránský. A když pár vteřin před zazněním sirény pálil z nebezpečné pozice Hájek, někteří fanoušci už zvedali ruce nad hlavu, ale předčasné oslavy jim překazil Säteri, který odchytil velmi dobrý zápas.

Po návratu z kabiny reprezentace na pasivního soupeře vletěla. Voženílkův dravý průnik vyústil ve střelu nad horní tyč, větší přesnost scházela také Kondelíkově dorážce z hranice brankoviště. Po Rissanenově faulu na Sedláka se O2 arena těšila na úvodní

gól z přesilové hry. První, a nakonec jediná česká přesilovka zápasu přinesla však místo posunu ve skóre jen nepřesné přihrávky a pár nepovedených pokusů o zakončení. Stručně řečeno, z hlediska efektivity zatím bída a zmar. Ale šlo pořád o první zápas.

Hra se postupně vyrovnávala, protože naši nemohli vydržet vražedné tempo. Finové se začali osmělovat. Špaček jim chybou na útočné modré čáře nabídl přečíslení tří proti dvěma, na jehož konci se Dostál musel blýsknout proti ostře pálícímu Hyrymu.

Trestné lavici se Češi vyhýbali až do jedenačtyřicáté minuty, kdy Granlunda ve středním pásmu podrazil Gudas. A byl to právě jeden z nejzkušenějších finských útočníků (a jeden z mála tvořivých), kdo nedlouho poté orazítkoval horní tyč naší brány. Dostálův klid skončil, teď musel udržet dvojnásobnou pozornost.

Rychlé tempo postupně opadalo. Šance našeho týmu nepřibývaly, Finy vylekalo snad jen Kundrátkovo tečované nahození a slibný pokus Kämpfa. Živo bylo spíš na druhé straně. Dvakrát zahrozil aktivní Jääskä a zvláště jeho druhá příležitost zaváněla gólem. Šestadvacetiletý útočník využil volného prostoru, nabruslil si mezi kruhy, ale kotouč poslal pouze do připravené lapačky českého gólmana.

Šedesát minut nenabídlo ani žádnou gólovou situaci, ani oku lahodící hokej.

V prodloužení se hra se přelévала z jedné strany na druhou. Finové nepotrestali ani druhé Gudasovo vyloučení, nepřesnosti v koncovce však pokračovaly. K vidění bylo hned několik neproměněných příležitostí na obou stranách. Rozhodnout mohl Kubalík, dvakrát se individuálně uvolnil Tomášek a na vítěznou

trefu aspiroval také David Kämpf. Dostál se musel rychle přesunout proti prudké ráně Letonena, nepřišel si na něj ani Granlund. Třiadvacetiletý mladík oplýval klidem a jistotou. Neprůstřelnost si udržel i v nájezdech, v nichž se za českou stranu trefili Ondřej Kaše a kapitán Roman Červenka.

Náš brankář si pak za hlasitých ovací z tribun a po oslavách s parťáky vyzvedl trofej pro nejlepšího hráče utkání. Ukázalo se, že trenéři udělali dobře, když mu po Českých hokejových hrách nepřestali věřit a vsadili na něj i na startu šampionátu. V konkurenci dvou zkušenějších gólmanů to byl pořádný risk, ale nejen v tuto chvíli trenérovi brankářů Ondřeji Pavelcovi vyšel na výbornou.

Česko – Finsko 1:0 po SN (0:0, 0:0, 0:0 – 0:0)

Nájezdy: Proměnili: R. Červenka, O. Kaše.

Neproměnili: O. Palát, J. Krejčík – O. Kapanen, J. Puljujärvi, M. Granlund, O. Kaski

Česko: L. Dostál - J. Krejčík, R. Gudas - M. Kempný, J. Rutta - L. Hájek, T. Kunderátek - D. Špaček - R. Červenka, L. Sedlák, O. Kaše - O. Palát, D. Tomášek, D. Kubalík - D. Vozenílek, D. Kämpf, M. Stránský - O. Beránek, J. Kondelík, J. Flek

Finsko: H. Säteri - O. Määttä, M. Lehtonen - R. Rissanen, O. Kaski - J. Riikola, V. Saarijärvi - V. Vittasmäki, J. Mattila - J. Jääskä, M. Granlund, V. Puustinen - J. Innala, O. Kapanen, J. Puljujärvi - P. Puistola, P. Jormakka, A. Hyry - H. Björninen, S. Mäenalanen, I. Pakarinen

Rozhodčí: A. Ansons, M. Holm - N. Briganti, O. Durmis

Vyloučení: 4:3. **Bez využití.** **V oslabení:** 0:0. **Zásahy brankářů:** 21:27. **Počet diváků:** 17 413 (vyprodáno)

Skupina, zápas druhý: Česko – Norsko

Zrádné norské fjordy a skvělé české zmrtvýchvstání

Sestava našeho týmu se den poté nezměnila ani na druhé utkání s Norskem. Jedinou výjimkou bylo nasazení gólmana Petra Mrázka, na kterého jsem dle statistik v NHL dlouhodobě sázel jako na reprezentační jedničku.

V brankovišti se střídalo i na norské straně. Henrik Haukeland nahradil Jonase Arntzena, jenž pětikrát inkasoval v pátečním utkání se Švýcarskem.

Ke dvoustému utkání v reprezentační kariéře se nachystal kapitán českého týmu Roman Červenka. A byl to hlavně jeho večer.

Češi měli v utkání drtivou střeleckou převahu (celkový počet střel 49:11), ale v úvodním dějství propadali v defenzivě. Roman Červenka sice v sedmé minutě vyjel od zadního hrazení před branku, odstavil si soupeře a z otočky vypálil nechyatelně do horního růžku branky, ale radost dlouho netrvala, a Stian Solberg vzápětí vyrovnal. A pak přišla studená sprcha.

Češi hráli přesilovku, Lukáš Sedlák zakončoval z dorážky, gólman Henrik Haukeland ho však vychytil, a Norsko vzápětí udeřilo v oslabení po přečíslení dvou hráčů na osamoceného útočníka Červenku. V 17. minutě navíc zvýšil na 3:1 Eirik Östrem Salsten. Aréna na chvíli úplně ztichla.

Uběhlo ale jen 40 sekund, a Sedlák po chybě Norů za vlastní brankou našel v ideální pozici Červenku, jenž ranou bez přípravy snížil.

Petr Mrázek přes tři inkasované branky z šesti střel, kterým čelil, což je pro brankáře noční můra, po první třetině nestřídal.

A hned zkraje druhé části ho čekaly horké chvílky. Pěstní výměna názorů před odchodem do kabin totiž znamenala minutovou přesilovku pět na tři pro Norsko.

Michael Brandsegg-Nygard z dobré pozice o kousek minul, i proto se stav nezměnil. Byl to jeden z klíčových okamžiků tohoto zápasu, protože prohrávat znovu o dvě branky a dohánět manko proti urputné norské obraně, to by byla stíhací jízda s nejistým výsledkem.

V 36. minutě pak výborně bruslící Ondřej Beránek našlápl k sólové akci, přesnou ranou z pravého kruhu na bližší tyčku překvapil Haukelanda a korunoval svůj skvělý výkon v tomto zápase, což lze ostatně říct o představení celé jeho formace s Flekem a Kondelíkem. Na začátku 38. minuty byl však vyloučen Radko Gudas a soupeř byl blízko, aby znovu získal vedení. V přesilovce Brandsegg-Nygard naštěstí pouze rozezvonil horní tyč.

Na úvod třetí části si dvojnásobnou početní výhodu zahráli ne celou minutu také Češi, ale bez efektu. Ve 45. minutě nepříjemně narazil po souboji s protihráčem do hrazení Kubalík. Vypadalo to na fatální zranění kotníku či kolene, led opustil v doprovodu dvou spoluhráčů a příliš jsem nevěřil, že by se ještě do hry vrátil. Naštěstí se ukázal jako bojovník a zranění evidentně nebylo vážnější povahy. Po několika minutách se opět do zápasu zapojil. A bylo stále o co bojovat!

Teprve v čase 45:19 šel národní tým konečně do vedení. Po pokusu Jakuba Krejčíka se sice kotouč na chvilku ztratil z dohledu, ale dorážející Stránský ho dokázal procpat za záda jinak vynikajícího Haukelanda.

Ve 48. minutě nezakončil krásnou individuální akci gólovou tečkou Palát, takže jsme se stále měli proč strachovat o výsledek, i když herně jsme na ledě dominovali.

Uklidnění přinesl až konec 57. minuty, kdy právě Palát našel Hájka, ten se s vervou opřel do kotouče a parádně vymetl vzdálenější horní roh branky.

Norové to pak ještě zkusili s hrou bez gólmana, ale toho využil k pojistce 54 sekund před koncem Ondřej Palát, jeden z tahounů a klíčových českých hráčů na tomto světovém šampionátu.

Česko – Norsko 6:3 (2:3, 1:0, 3:0)

Branky a nahrávky: 7. Červenka (Kundrátek, O. Kaše), 18. Červenka (L. Sedlák, O. Kaše), 36. O. Beránek (Kempný), 46. M. Stránský (Krejčík, Kämpf), 57. Hájek (Palát), 60. Palát (Kämpf, D. Voženílek) - 7. Solberg (P. Thoresen, Zuccarello), 13. N. Steen (Trettenes), 17. E. Ö. Salsten (Solberg, Zuccarello)

Česko: Mrázek - Gudas, Krejčík, Rutta, Kempný, Kundrátek, Hájek, D. Špaček - O. Kaše, L. Sedlák, Červenka - D. Kubalík, Tomášek, Palát - M. Stránský, Kämpf, D. Voženílek - Flek, Kondelík, O. Beránek

Norsko: Haukeland - Johannesen, Solberg, I. Hansen, Nørstebö, Krogdahl, Kaasastul, Engebraten - Zuccarello, E. Ö. Salsten, P. Thoresen - Olsen, Berg Paulsen, Vikingstad - N. Steen, Vesterheim, Brandsegg-Nygard - H. Ö. Salsten, Rönnild, Trettenes - Martinsen

Rozhodčí: Hronský (SR), MacFarlane (USA) - Heffner (Něm.), Lundgren (Švéd.)

Vyloučení: 5:8. **Bez využití.** **V oslabení:** 0:1. **Diváci:** 17 413 (vyprodáno)

Skupina, zápas třetí: Česko – Švýcarsko

První klopýtnutí

Po prvních dvou zápasech měl český tým pět bodů, což byla i vzhledem k vývoji zápasu s Norskem výborná bilance. Navíc si dokázal, že je v jeho možnostech hrát s kýmkoliv a zvrátit nepříznivý stav ve svůj prospěch.

Na pořadu byl zápas se silným Švýcarskem, které přivezlo do Prahy komplexně hrající tým, navíc hvězdně postříbřený posilami z NHL. Zejména dvojice Hischier – Fiala nám dělala velké problémy už od začátku zápasu. V tu chvíli by si určitě nikdo nevsadil, že se vzájemné utkání zopakuje v boji o zlato.

Vyprodaná O2 arena sledovala vyrovnaný zápas. Do české brány se postavil hrdina utkání s Finy Lukáš Dostál.

Dlouho se hrálo bez většího vzruchu s oboustranným důrazem na dobrou defenzivu. Ve 13. minutě našel Kukan skvěle Hischiera, Dostál se však stihl pohotově přesunout a udržel bezbrankový stav.

Jenže už po jeho zásahu skončil po souboji s Červenkou na ledě Bertschy a náš kapitán musel na trestnou lavici. V přesilovce pak výtečný Kevin Fiala zamířil a pověsil puk zblízka pod horní tyčku. Dostál inkasoval poprvé na šampionátu, a to po 78 minutách a 36 sekundách. Rozhodně nešlo o situaci, kterou by si měl vyčítat, protože česká čtveřice nechala Fialovi až příliš mnoho času, a ten ho dokázal skvěle využít.

O opatrném průběhu první části nejlépe vypovídal poměr střel na branku, který byl vyrovnaný (5:5). Za těsného vedení však odcházeli do kabin spokojenější Švýčari.

Ve 27. minutě prověřil Genoniho pozornost ostrou ranou Tomášek. Na druhé straně se měl Dostál co otáčet, když znovu Fiala zakončil sám přečíslení dva na jednoho a český gólman jeho pokus vytěsnil ramenem.

O chvílku později následovala pěstní výměna názorů, po níž se vylučovalo na obou stranách. Pouhých pět sekund nato fauloval Siegenthaler, a Češi hned o dalších dvanáct později slavili vyrovnání. Špaček nabil na kruh Stránskému, který ranou bez přípravy konečně propálil výtečného Genoniho. Tento stav vydržel až do konce šedesáté minuty.

V prodloužení zakončoval ze zajímavé pozice Kempný, svému gólmanovi však vypomohl Fiala. Na druhé straně jen těsně minul Kurashev a ani na druhý pokus nedokázal rozhodnout znovu Michal Kempný.

Podruhé v turnaji tak čekal na český tým penaltový rozstřel. Na rozdíl od úvodního duelu s Fínem v něm tentokrát lépe obstál soupeř.

Jako první skóroval ve druhé sérii Fiala, Stránský pak ještě výstavní koncovkou srovnal účty. Jenže zatímco hned po něm se prosadil i Kurashev, Tomáškově se to nepodařilo. A protože Genoniho nepřekonali už ani Červenka a Flek, slavili po naprosto vyrovnaném a kvalitním zápase Švýcaři.

Česko – Švýcarsko 1:2 po samostatných nájezdech

(0:1, 1:0, 0:0 – 0:0)

Branky a nahrávky: 36. M. Stránský (D. Špaček, Červenka)
- 14. Fiala (Hischier, Josi), rozhodující sam. nájezd Kurashev.
Proměněné nájezdy: M. Stránský - Fiala, Kurashev.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy **PRAGANO**.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.